

Suomi-Ranska Yhdistysten Liiton jäsenlehti 2-2008
Bulletin de la Fédération des Associations Franco-Finlandaises

FRAN-SU

Ravintola Lyon

Depuis 1966

SYKSY 2008 LYONISSA

*JOULUKUKKO saapuu marraskuussa,
AITO RANSKALAINEN CHAPON
Suomessa näitä herkullisia joulumyyntiin
kasvatettuja kukkopoikia saa vain Lyonissa*

ISÄNPÄIVÄNLOUNAS tarjoillaan su 09.11.2008

BEAUJOLAIS NOUVEAU saapuu to 20.11.2008

JOULULOUNAAT alkavat 09.12.2008

TIEDUSTELE LAHJAKORTTIAMME

BON APPÉTIT!

LÄHELLÄ TÖÖLÖSSÄ - TAPAHTUMIEN KESKIPISTEESSÄ

Mannerheimintie 56 00260 Helsinki

Puh. (09)408 131, fax (09)442 074

ravintola.lyon@kolumbus.fi

kotisivut osoitteessa www.ravintolaopas.net/lyon

Kylmän ja sateisen kesän jälkeen syksy on näyttänyt parhaat puolensa. Tätä kirjoittaessa puut ja pensaat hehkuvat provencelaisen keltaisen ja syvän punaisen eri vivahteissa. Aurinko tuhlaa säteitään kirkekaansiniseltä taivaalta. Suomalainen syysmaisema on kuin Van Goghin tai Cézannen maalauksesta.

Meneillään oleva syyskausi on Ranska-anniltaan kuin provencelaismaalarin väripaletti:

Kansallisteatterin näytelmistä kaksi tulee Ranskasta ja yksi ranskankielisestä Kanadasta. Suomessa 1990-luvun lopulla tunnetuksi tulut ranskalainen näytelmäkirjailija, näyttelijä ja kirjailija Yasmina Reza on esillä kahdella näyttämöllä: ”Le Dieu du Carnage” (Vihan jumala) -näytelmää esitetään Willensaunassa ja Rezan viimeisimmästä romaanistaan ”L’aube le soir ou la nuit” (Sarastus), joka piirtää mielenkiintoisen kuvan presidentti Nicolas Sarkozystä, ilmestyi suomennos hiljattain. ”Kirjallisen maailman ruhtinattareksi” Ranskassa 1930-luvulla nostetun Irène Némirovskyn sattumalta kustantajan pahvilaatikosta löytynyt ”Chaleur du sang” (Veren polte) -romaanin käsikirjoitus sai myös suomenkielisen versionsa viime kuussa, vain muutamia esimerkkejä käännöskirjallisuudesta mainitakseni.

Myös Suomessa on viime aikoina ilmestynyt tiheään tahtiin ranskalaisuuteen liittyviä kirjauutuuksia. Kristina Ranki ja Louis Clerc ovat keränneet ainutlaatuisen koosteen asiantuntijoiden kirjoituksia suomalaisten suhteesta Ranskaan. Kirjan nimi ei suotta ole ”Suomalaisten Ranska – Kaunis tuntematon” (s. 16), sillä suomalaisten Ranskasta luomien mielikuvien ja todellisten kokemusten

*Liisa Peake
pääsihteeri*

suhde on usein ristiriitainen. Toisaalta suomalainen kulttuuri ei avaudu helposti vieraille. Tummasävyisen analyysin nuoren ranskalaismiehen kokemuksista suomalaisuuden paineessa tekee Thérèse Gougeon-Aminoffin ensiteos ”Le merveilleux voyage d’Olivier Bompal à travers la Finlande”. Yli 30 vuotta Suomessa asunut Aminoff tunnustaa siirtäneensä omia kokemuksiaan Olivier Bompalin traagiseen tarinaan, jota voi parhaimmillaan myös verrata Selma Lagerlöfin ”Nils Holgerssonin ihmeelliseen matkaan halki Ruotsin” (HBL 6.5.2008). Ja tarinat jatkuvat: turkulaiskirjoittajat Päivi Kosonen, Hanna Meretoja ja Päivi Mäkirinta uskovat vakaasti aitojen tarinoiden voimaan ja heidän ranskalaisesta nykykirjallisuudesta kokoamansa

esseeteos ”Tarinoiden paluu” (s. 15) on virkistävä poikkeus angloamerikkalaisen kirjallisuuden valtaamalla kirjajhyllyllä.

Taistelu jatkuu myös ranskan kielen rintamalla. Vihdoinkin asia on saanut osakseen virallisen tahon huomiota ja Suomen Ranskanopettajain yhdistyksen koordinoimaan valtakunnalliseen KIEKURA-hankkeeseen (KIELI-KULTTUURI-RANSKA) on lähtenyt mukaan merkittäviä rahoittajia ja yhteistyökumppaneita. Hankkeen kunnianhimoisena tavoitteena on mm. pyrkiä kehittämään ja tukemaan ranskan kielen opetusta ja opiskelua Suomessa, korostaa monipuolisen kielitaidon ja kulttuurin tuntemuksen merkitystä sekä innostaa peruskoululaisia ja lukioalaisia opiskelemaan ranskaa. Myös kielinopiskelun pitkäjänteisyys ja elinikäinen oppiminen ovat KIEKURAN tavoitteita. Lisää tervetulleesta hankkeesta s. 21.

Syksy on hyvää aikaa kirjojen lukemiselle ja kulttuurin harrastamiselle. Fran-Sun seuraavilta sivuilta ehkä löydät edellä esitetyn lisäksi uusia ja kiintoisia asioita ranskalaisuuden parissa. ♦

Antoisaa syksyä Fran-Sun lukijoille!

.....
LIISA PEAKE
pääsihteeri

Sisältö

Lukijalle _____	3
Kokouskutsu _____	5
Kalenteri _____	5
Ajankohtaista _____	7
Au revoir et à bientôt; PASCAL HANSE _____	10
Un automne sous le signe de la présidence française de l'UE _____	11
FRANÇOISE BOUROLLEAU	
Pariisin ensihuuma; PANU RAJALA _____	12
Tarinoiden paluu; MATTI PÖSÖ _____	15
Suomalaisten Ranska – Kaunis tuntematon _____	16
Fredric Cleve on poissa _____	17
Linnaretki Loiren laaksoon; RAINER FOCK _____	18
KIEKURA – valtakunnallinen ranskan opetuksen kehittämishanke;	
TIINA PRIMIETA _____	21
Bouffe ry – akateemista ainejärjestötoimintaa; HELI LINDBERG _____	22
Rättisitikkäväki juhli Senaatintorilla _____	23
10 hyvää syytä opiskella ranskaa _____	28

Fran-Su, Suomi-Ranska Yhdistysten liitto ry:n jäsenlehti nro. 2/2008.

Julkaisija Suomi-Ranska yhdistysten liitto ry.

Päätoimittaja Liisa Peake.

Painos 2 500 kpl. Painopaikka Painomerkki Oy, Helsinki 2008.

Kannen kuvat: Korsika, JC Attard, Photothèque ATC

Sisältösivun kuvat: Mika Waltari, WSOY:n arkisto

Chenonceaux'n linna, Simo Töyrä

Suomi-Ranska yhdistysten liitto ry, Raumentie 4, 00350 Helsinki.

Toimisto avoinna ma-to klo 11-15. Tél. +358 9 561 1411, fax +358 9 561 1415.

e-mail: sryl@suomi-ranska.com, [Http://www.suomi-ranska.com](http://www.suomi-ranska.com).

KOKOUSKUTSU

SYYSLIITTOKOKOUS HELSINGISSÄ

Suomi-Ranska yhdistysten liiton sääntömääräinen syysliittokokous pidetään **lauantaina, 15.11.2008 Ranskan kulttuurikeskuksessa, Kaapelitehdas, Tallberginkatu 1, 00180 Helsinki**

Kokoukseen kutsutaan sääntöjen 11§:ssä mainitut liittokokouksen edustajat käsittelemään sääntöjen 12§:n määräämät asiat.

Kokouspäivän ohjelma on seuraava:

klo 14.00–15.30 liittokokous (§ 12), Ranskan kulttuurikeskus, kokoussali
klo 17.00 -18.45 ruokailu teatteriravintola Morkussa, Teatterikuja 1 (ennakkovaraukset)
klo 19.00 – 20.30 Vihan jumala, Willensauna, Suomen Kansallisteatteri (ennakkovaraukset)
Kokousliitteet jaetaan paikan päällä.

Ilmoittautumiset viimeistään **maanantaina 10.11.2008** liittoon, os. *liisa.peake@suomi-ranska.com* tai puh. 09-561 1411 (+vastaaja) tai gsm 044 555 3920 (+vastaaja).

BIENVENUE!

Liittohallitus

Kalenteri 2008-2009

Marraskuu

la 15.11

klo 14.00 -15.30 syysliittokokous (§ 12) Ranskan kulttuurikeskuksessa, Tallberginkatu 1 C, 00180 Helsinki.

la 29.11.

Etelä-Karjalan Suomi-Ranska yhdistyksen 40-vuotisjuhlat, Lappeenranta.

su 30.11. klo 12–15

Joulumarkkinat Helsingin ranskalais-suomalaisella koululla. Järj. Ranskalaisen koulun Ystävät ry.

KEVÄT 2009:

Tammikuu

16.-18.1. Matka 09 – messut, Messukeskus, Helsinki.

Suomi-Ranska yhdistysten liitto on messuilla yhdessä muiden Ranska-toimijoiden kanssa.

20.1. Kirjallisuusilta. Aika ja paikka vahvistetaan myöhemmin.

Kalenteri 2008-2009

Helmikuu

Club Lyon – Ranskan ystävien klubi, Ravintola Lyon, Mannerheimintie 56. Päivämäärä vahvistetaan myöhemmin.
Kirjailija **Panu Rajala** kertoo **Mika Waltarin** suhteesta **Ranskaan**.

Actualités françaises 10 – ranskan kielen intensiivikurssi muutaman vuoden ranskaa lukeneille aikuisille. Kursi-
saiakataulu vahvistetaan myöhemmin. Kurssipaikka: Helsingin ranskalais-suomalainen koulu, Munkkivuori.

Maaliskuu

1a 7.3. GAALA

Ranskalaisen koulun Ystävien 60-vuotisjuhlat.

10.3.

Kirjallisuusilta. Aika ja paikka vahvistetaan myöhemmin.

Frankofonia-messut Vuotalossa Helsingin Vuosaaressa.

Huhtikuu

Club Lyon - Ranskan ystävien klubi, Ravintola Lyon, Mannerheimintie 56.
Päivä vahvistetaan myöhemmin.

Korsikan gastronomia FM Pirkko Saikkonen luennoi.

Ilta pohjustaa liiton jäsenmatkaa 2009 Nizzan seudulle ja Korsikaan.

Jäsenlehti Fran-Su 1-2009 ilmestyy.

Toukokuu

Kevätliittokokous (§ 12).

21.–28.5.(torstai-torstai) **Jäsenmatka Nizzan seudulle ja Korsikaan.**

Matkalla tutustutaan **Nizzan** loistokkaaseen kulttuuriintiin, gastronomiaan ja historiaan.

Omaleimaisena säilyneelle, luonnonkauniille **Korsikalle** tehdään 2-3 päivän retki.

Matkaohjelma hintoineen vahvistuu marraskuussa. Lisätiedot liitosta.

Lue artikkeli ”**Merta, vuoristoa, viinejä, käveleviä juustoja: villin kaunis Korsika.**

Napoleoniin kannattaa tutustua keväällä tai syksyllä” *www.ranskanuutiset.com > Matkailu*

”Maailmalla matkustaessaan toteaa, että hienointa Suomi-brändissä on sen olemattomuus.”

– Jubani Seppänen, Plus Iltasanomat 27.9.2008 –

Ajankohtaista

Seinäjoen Suomi-Ranska yhdistys 10 vuotta

Seinäjoen Suomi-Ranska yhdistys juhlí 10-vuotista toimintaansa lauantaina 27.9. Seinäjoen Aalto-keskuksessa, jonne oli saapunut kolmisenkymmentä yhdistyksen aktiivia. Kauempaa tulijat olivat liiton hallituksen puheenjohtaja ja pääsihteeri.

Johanna Sippola tulkitsi ranskalaisia ja omia sävellyksiään.

SRYL:n puheenjohtaja Najat Ouakrim-Soivio valotti juhlapuheessaan Ranskan merkitystä maailmassa ja Suomessa.

10v

Seinäjoen Suomi-Ranska yhdistyksen puheenjohtaja Yrjänä Elonheimo ja sihteeri Päivi Saarijärvi vaihtoivat ajatuksia yhdistyksen toiminnasta.

Johanna Sippola ja Ilmari Ylä-Autio 10-vuotisjuhlien kakkekahveilla.

Yhdistyksen puheenjohtaja ja perustajajäsen Yrjänä Elonheimo toivotti juhlaväen tervetulleeksi kiittäen samalla Seinäjoen kaupunkia, joka oli tarjonnut yhdistykselle kokoon-tumistilat kaupungin suojissa. Tällä hetkellä kyseinen huone on otettu muuhun käyttöön, mutta yhdistykses-sä katsotaan toiveikkain mielin eteen-päin: jäsenille tarjotaan edelleenkin luentoja, matkoja, ruokailtoja, petan-kinpelausta jne. Kokoustilan löytymi-

seen uskotaan. SRYL:n hallituksen puheenjohtaja Najat Ouakrim-Soivio valotti juhlapuheessaan Ranskan, sen kielen ja kulttuurin merkitystä koko maailmassa ja erityisesti Suomessa sekä kiitteli aktiivista, liiton toiseksi nuorinta jäsenjärjestöä. Yhdistyksen sihteerin Päivi Saarijärven värikäs lista yhdistyksen mitä moninaisimmista tapahtumista Seine-jokiristeilyineen oli hengästyttävää kuultavaa ja edellä esitetyt kiitokset todella ansaittu-

ja. Puheiden lomassa yhdistyksen perustajajäsen Johanna Sippola esitti ranskalaisia klassikoita sekä omia laulujaan kitarallaan säestäen. Lopuksi juhlaväelle tarjottiin kak-kukahvit, joilla kuultiin ensi kesän tangomarkkinoiden teeman olevan Ranska. Seuraavassa Fran-Sussa on luvassa yksityiskohtaisempi kuvaus seinäjokisten Ranska-toiminnasta. Vielä kerran paljon onnea Seinäjoen Suomi-Ranska yhdistykselle! ♦

Ajankohtaista

Kevätliittokokous Lappeenrannassa

Kevätliittokokoukseen osallistuvat tutustuivat Lappeenrannan Linnoitukseen Dina Lindströmin toimiessa oppaana. Kokousväkeä vasemmalta oikealle: Tiina Primietta, Arja Koski, Panu Rekola, Aili Piironen, Arla Jokinen ja opas Dina Lindström.

Etelä-Karjalan Suomi-Ranska yhdistys kutsui liittokokouksen kevätkokoukseen Lappeenrantaan lauantaina 24.5. Kaunis kevätää suosi kokouspäivää ja osallistujien tyytyväisyyttä lisäsi Lappeenrannan satamassa sijaitsevasta kokousravintolasta avautuvat silmää hivelevät maisemat Saimaalle ja keittiön herkut.

Kokouksen puheenjohtajana toimi Etelä-Karjalan Suomi-Ranska yhdistyksen puheenjohtaja Dina Lindström, joka myös opasti kokousväkeä Linnoituksen kävelykierroksella nähtävyydeltä toiselle. Kokouspäivä huipentui kahvila Majurskaan, jossa nautittiin Marskin maljat ja kakku-kahvit. ♦

Aurinkoinen sää suosi kokoukseen osallistuneita Dina Lindströmin kertoessa Linnoituksen historiasta.

Liittokokous päättyi Marskin maljaan kahvila Majurskassa.

Millelacs – uusi suomalainen ravintola Pariisissa

Syyskuun puolivälissä avattiin uusi suomalainen ravintola Millelacs Pariisin 12. kaupunginosassa. Ravintolan omistaja Leea Karnattu on ravintola-alan ammattilainen, joka on hankkinut koulutuksensa mm. Ecole Supérieure de Cuisine Française:ssä. Leea Karnattu on toiminut kokkina ranskalaisissa ravintoloissa, OECD:ssä, suurlähetystöissä jne. Suomalaiserhokkuja tarjoavan ravintolan avaaminen oli pitkäaikainen haave, joka nyt toteutui sopivan huoneiston löydyttyä dynaamisten kortteleiden Bastillen ja Nationin välillä. ”Lounastin siellä viime torstaina ja ruokalistalla oli savustettua taimenta ja perunalaatikkoo, joka oli suussa sulavaa ruisleivän kera nautittuna. Vietin hetken koti-Suomessa”, kuvaa eräs pariisinsuomalainen käyntiään Millelacs ravintolassa. ♦

Restaurant Millelacs, 240 rue du Faubourg Saint-Antoine, 75012 Paris, tél. 01 43 72 06 05 tai restomillelacs@yahoo.com, <http://www.lesmillelacs.com>

Ajankohtaista

Suomen kulttuuri-instituutti Pariisissa

Suomen kulttuuri-instituutin seuraavalle kolmivuotiskaudelle vuoden 2011 syksyyn asti valittu FT Marja Sakari aloitti tehtävissään 15.8. Instituutin syyskauden ohjelma on vielä edellisen johtajan käsialaa ja Nykytaiteen museosta Kiasmasta virkavapaalla olevan taidehistorian tohtori Sakarin ohjelmallinen linja käy paremmin ilmi v. 2009 alusta. Tuolloin ohjelmatarjonnassa nousee esiin mm. rajatematikka ja Suomen geopoliittinen asema; tuleehan ensi vuonna kuluneeksi 200 vuotta Suomen valtiollistumisesta. Myös ekologia, luonnonsuojelu, kierrätys, ilmastonmuutos ja puurakentaminen saattavat olla tulevia teemoja. Instituutin tehtävänä on nyt kuten aiemminkin tuoda esiin suomalaista kulttuuria kaikkien taiteenlajien puitteissa. Tutkijataustainen Sakari toivoo voivansa tiivistää jälleen yhteistyötä myös yliopistomaailman kanssa. Lisäksi hän kaavailee yhteishankkeita muiden Pohjoismaiden ja Viron kanssa. Instituutin tiedotusta tehostetaan kolme kertaa vuodessa ilmestyvän ohjelmaesitteen välityksellä. www.institut-finlandais.asso.fr ♦

Henkilövaihdoksia Ranskan suurlähetystössä ja kulttuurikeskuksessa

Ranskan Suomen suurlähettiläs **Mme Françoise Bourolleau** seuraa tehtävässään M. Gérard Cros'ta seuraavan neljän vuoden ajan. Kulttuuri- ja tiedeneuvos M. Pascal Hansen siirryttyä Vilnaan hänen tehtäviään hoitaa **Mme Martine Bassereau**. Tiede- ja korkeakouluuttasea **M. Emmanuel Salmon** seuraa tehtävässä Mme Marie Aronsonia ja kieliasianattasea **M. Luc Leguerinel** Ranskaan palannutta M. Benjamin Benoit'a. Toivotamme uudet ranskalaiset yhteistyökumppanimme tervetulleiksi ja toivomme heille antoisia työvuosia suomalaisten parissa. ♦

Suomen kulttuurikausi Ranskassa

Huhti-kesäkuussa järjestettiin kenties historian suurin Suomen kulttuurin katselmus Ranskassa, 100 % Finlande – täysillä Suomesta. Kauden aikana nähtiin lähes 300 tapahtumaa Pariisissa ja muualla Ranskassa ja niiden toteutukseen osallistui yli 700 taiteilijaa ja toimijaa. Hankkeen valmisteluvaiheessa Suomeen saapui noin 100 kulttuuritoimijaa ja lehdistön edustajaa tutustumaan maahamme.

Suomalainen arkkitehtuuri, muotoilu, musiikki, nykytanssi, uusi

Pariisissa toimivia Suomi-yhteisöjä:

- Ranskan Suomi-Seura, www.ranskansuomiseura.com
- Association France-Finlande, www.france-finlande.fr
- Association Alvar Aalto en France – Maison Louis Carré, www.alvaraalto.fi
- Suomalainen Osakunta, www.osakunta.free.fr
- Ranskalais-suomalainen kauppakamari, www.ceff.asso.fr
- Ranskan suomalainen evankelis-luterilainen seurakunta
- Pariisin Suomi-koulu, www.suomikoulu-paris.wordpress.com
- Suomen kulttuuri-instituutti, www.institut-finlandais.asso.fr
- Suomen suurlähetystö, www.amb-finlande.fr

sirkus, kuvataiteet ja käsityötaide keräsivät suuria yleisömääriä ja saivat runsaasti huomiota ranskalaisessa mediassa. Helsingin kaupungin 10-päiväinen toritapahtuma St. Sulpice-aukiolla veti arviolta n. 100 000 kävijää. Suomen kulttuurikauden vaikutus maiden väliseen vuorovaikutukseen alkaa pikku hiljaa hahmottua. Eri maita esitteleviä kulttuurikausia on Ranskassa järjestetty aina 1970-luvulta lähtien Culturesfrancen toimesta. www.culturesfrance.com ♦

Suomi-yhdistysten epävirallinen tapaaminen

Suomen kulttuurikauden kunniaksi järjestettiin Suomi-instituutissa 21.4. liiton ja Pariisissa toimivien Suomi-yhdistysten epävirallinen tapaaminen. Paikalle saapui edustajia seitsemästä suomalaisuutta vaalivasta yhdistyksestä. Kukin yhdistys esitteli omia toimintojaan. Päätettiin tarkistaa yhteistyömuotoja ja tiivistää vuorovaikutusta tulevina vuosina. ♦

Suomi kiinnostaa Ranskassa, totesivat Suomi-yhdistysten edustajat Pariisin Suomi-instituutissa 21.4.

Au revoir et à bientôt

Quatre années passées à la tête du service de coopération et d'action culturelle et du centre culturel français m'auront permis d'apprécier la diversité, la vitalité et la fidélité des relations franco-finlandaises dans les domaines scientifiques, artistiques, audiovisuels, éducatifs. Après quarante années de développement actif elles auront atteint en 2008, grâce notamment à l'organisation en France de "100 % Finlande" - saison culturelle finlandaise d'avril à juin - un sommet tant en termes de qualité et de quantité. Les échanges sont toujours plus nombreux et devraient se développer encore grâce à tous les nouveaux contacts nés récemment. Les associations franco-finlandaises jouent bien évidemment un rôle de premier plan dans cette alchimie singulière qui repose sur la composition de mille contacts individuels.

J'achève ce séjour trop court confiant et heureux d'avoir pu, avec tous mes collaborateurs et partenaires, contribuer à écrire cette nouvelle page d'histoire. J'adresse à tous les lecteurs de FRAN-SU mes plus chaleureuses salutations et souhaite pleine réussite à la Fédération !

PASCAL HANSE

*Conseiller de Coopération et d'Action Culturelle
Directeur du Centre de Coopération Culturelle et Linguistique
2004-2008*

Ranskan kulttuurikeskuksen kieliainattaseana 2004-2008 toiminut Benjamin Benoit tervehtii liiton jäseniä ja Fran-Sun lukijoita. Montpellierssä uusissa tehtävissä toimiva Benjamin kiittää hyvää yhteistyöstä ja toivoo ranskan kielen kiinnostava suomalaisia tulevinakin vuosina. Hänen artikkelinsa "Neljä vuotta Suomessa. Terveiset ranskanopettajille" on luettavissa Tempus-lehden numerossa 6/08.

"Jebudiela", Kuutti Lavonen, 2008

Laadukas T-paita Kuutti Lavosen uniikkigrafiikalla.

Hinnat: aikuiset 20 € , lapset 12 €.

Tiedustelut: sanna.wirkkala@kolumbus.fi

Tuotto käytetään Helsingin ranskalais-suomalaisen koulun 4B-luokan Ranskaan suuntautuvan leirikoulun hyväksi.

Un automne sous le signe de la présidence française de l'UE

Depuis le 1er juillet, la France exerce la présidence du Conseil de l'Union européenne. Dans le cadre d'un programme de travail de dix-huit mois élaboré en étroite concertation avec les futures présidences tchèque et suédoise, la France a mis au nombre de ses priorités des dossiers qui répondent aux préoccupations des citoyens, notamment concernant l'énergie et le climat, les questions migratoires, l'agriculture et la sécurité alimentaire, la défense et la sécurité. Au-delà, la Présidence française souhaite naturellement faire progresser l'action de l'Union dans tous les secteurs importants, à l'image des domaines social, économique, financier et culturel ainsi qu'au plan international.

La présidence française de l'UE est l'occasion d'intensifier le dialogue politique entre nos deux pays. Le 30 mai dernier, le Premier ministre François Fillon a effectué un déplacement en Finlande pour s'entretenir avec le Premier ministre Matti Vanhanen et la Présidente Tarja Halonen. Depuis lors, les ministres de nos deux pays se sont rencontrés à de nombreuses reprises, dans des formats bilatéraux

Entretien de M. Bernard Kouchner, ministre des Affaires étrangères et européennes, avec M. Alexander Stubb, ministre des affaires étrangères de Finlande. (Quai d'Orsay, Paris) 13.05.2008

ou européens et, dans les mois à venir, la fréquence de ces contacts ne manquera pas de s'accroître.

La coopération entre la France et la Finlande a aussi été mise à contribution par une actualité plus dramatique. Ainsi, depuis le 11 août dernier et leur voyage commun en Géorgie, le ministre des Affaires étrangères et européennes Bernard Kouchner et son homologue finlandais Alexander Stubb, au titre des présidences de l'UE et de l'OSCE, travaillent de concert à la résolution de cette crise.

Les orientations détaillées de la présidence française sont présentées dans son programme disponible sur le site multilingue ue2008.fr. Dans le souci de promouvoir la diversité linguistique, la France a d'ailleurs choisi

d'y mettre à la disposition des citoyens européens des informations dans toutes les langues des Etats membres. Le site propose donc, dans les deux langues officielles de la Finlande, en finnois et suédois, le programme de la présidence française ainsi que, notamment, une présentation de la Saison culturelle européenne.

Désireuse de mettre en valeur la diversité culturelle européenne, la France a en effet lancé une initiative d'une ambition inédite en invitant ses 26 partenaires à présenter le meilleur de leur patrimoine et de leur création. Pour rendre accessible au plus large public cette Europe de la création et du patrimoine, sont ainsi présentées ce semestre, partout en France, plusieurs centaines de manifestations dans la plupart desquelles sont associés des œuvres et des artistes finlandais. Cette « Saison culturelle européenne » s'est d'ailleurs ouverte le 3 juillet à la cinémathèque de Paris par un ciné-concert exceptionnel du film « Juha » d'Aki Kaurismäki. Cette représentation venait en même temps clore le festival finlandais en France « 100% Finlande » qui a permis au public français de découvrir 200 événements culturels et plus de 500 artistes finlandais. ♦

Le Premier ministre François Fillon, accompagné de l'Ambassadeur Françoise Bourolleau, traversant la place du marché d'Helsinki lors de son déplacement en Finlande. 30.05.2008

FRANÇOISE BOUROLLEAU

Ambassadeur de France en Finlande

Pariisin ensihuuma

Toukokuun puolivälissä 1927 suomalaisten suosimaan Hôtel de Suèdeen saapui 18-vuotias Mika Waltari matkalaukuineen. Hän oli kolkatellut junassa kolmannen luokan vaunussa Lyypekin ja Hampurin kautta, Belgian halki, lopulta ”kammottavan hurjaa vaubtia” takсила bulevardia pitkin Seinen rannalle, ”jota sitten opin rakastamaan”.

Oi, mikä boheemihotelli! kapeine jyrkkine portaineen ja eksyttävine käytävineen. Alhaalla itse ”madame” suuremsoisen ystävällisenä ympärillään kahdeksan valkoista kissaa, jotka kaiken romantikan uhallakin haisevat hirvittävästi, mutta joilla on ihmeen pehmeät turkit ja vaaleat, siniset silmät.

Hotellista tuli hänen pysyvä tuki-kohtansa Pariisissa ja pörrötukaisesta Madamesta hänen äidillinen holhoojansa senkin jälkeen kun hotelli muutti Seinen vastarannalle. Waltari viipy ensimmäisellä matkalla kaksi lähes kuukautta, matka loi pysyvän suhteen. Pariisista tuli hänen henkinen pääkaupunkinsa.

Ensivaikutelma oli hurjistunut. Pariisiin päästyään Waltari oman kertomansa mukaan ”haltioitui juomaan aika lujasti”. Suosittuja juomia olivat kartettavan absintin sijasta vahva Pernod ja viekoittava likööri Amourette. Ensimmäiset päivät menivät siinä määrin hurmiossa, että neljäntenä aamuna Waltari oli ”hervittävän vapisevassa kunnossa”. Hänellä ei ollut riittävää kokemusta, hän oli altis villintymään. Alussa oli menty

WSOY:n kuva-arkisto

joukolla Montmartreen tutustumaan Moulin Rougen iloihin.

Olavi Paavolainen raportoi kotiin: ”Waltari oli aivan ihastuksissaan ja tahtoi tarjota Raoulille ja minulle shampanjaa 2 pulloa, sillä seurauksella että hänen laskunsa oli 360 frangia!! Se saattoi kyllä pojan järkiinsä.”

Juomisen ohessa Waltari ryhtyi eroottisiin kokeiluihin. Teologian ylioppilas oli elänyt pelkojen ja rajoitusten maailmassa. Öiseen aikaan Hallien ja Boulevard de Sébastopolin vaiheilla oli mahdollista kohdata

halpoja naisia. Arkuus ei täällä ollut esteenä, yleinen käytäntö oli mutkaton. Hotellin Madame huolestui, jos hänen suojattinsa vain lukivat ja kirjoittivat huoneissaan eivätkä viettäneet miehistä elämää.

Waltarin aikomuksena oli kirjoittaa Pariisissa satukokoelma, mutta se valmistui vasta elokuussa hänen palattuuan kotiin. Julkisuuteen kokoelma pääsi kahden vuoden kuluttua nimellä *Dönnistanin prinsssi*. Elämyksiä tuli matkalla liikaa, jotta sadut olisivat innostaneet.

Paavolainen kirjoitti esseitä Uuteen Suomeen, Suomen Kuvalehteen ja Aitaan, Waltari takoi juttuja Seuraan ja Kansan Kuvalehteen. Paavolainen hioi huoliteltuja kulttuurikatsauksia, joista monet miltei semmoisinaan siirtyivät teokseen *Nykyaikaa etsimässä*. Waltari kirjoitti vaivattomia impressioita ja katsasti kaupunkia spontaanin innostuneesti:

*Ensimmäinen viikko Pariisissa!
Mikä huumaus! Kävellä, kävellä,
kävellä ympäri, – kävellä enemmän
kuin kotona kokonaisen vuoden aikana.
Jalat iltaisin täynnä helvetin tulta, mutta
kaikki kipu unohtuu, kun edessä on
aina uutta ja uutta.
Väbitellen muuttuu pariisilaiseksi
mieheksi. Likaisin kynsin ja käsin,
prässäämättömin housuin, räjähtänyt
takki yllä, valkea liina kaulassa vaelttaa
aamulla Quartier Latinin syrjäkujia
kädessä tabrainen kirsikkapussi. ---
Oh, Pariisin kaduilla saa tehdä, mitä
tahansa: istua käytävän reunalla
voileipää syöden, laulaa täysin äänin
Porilaisten marssia, sylkeä tupakanhituja
suusta toisen ihmisen selkään...
Kukaan ei edes käänny katsomaan.
Mitä hienoin ja elegantin nainen
voi sovinnaisuussääntöjä rikkomatta
kaivaa nenäänsä ja kynsiä kaikkia
ruumiinosiaan. Kavaljeeri kulkee vieressä
innokkaasti keskustellen, ja seuraavassa
kadunkulmassa he yhtyvät pitkään,
kiihkeään jäähyväissuudelmaan,
eikä kukaan viitsi edes kääntää
päättään sitä katsomaan. ---
Tubkakuppi on Pariisissa eksentrisen
harvinaisuus; kaikki heitetään lattialle.
Syödessä murennetaan sormin pöytäliina
täyteen leivänmuruja, ja muutenkin
näyttelevät sormet hyvin huomattavaa
osaa syödessä; mitään pöytätapoja ei ole,
jokainen syö, niin kuin häntä huvittaa.*

Koti, setä, koulu ja tiedekunta ovat iskostaneet poikaan hyvän käytöksen sääntöjä, joita hän riemuiten pääsee rikkomaan. ”Joka ei ole ollut Pariisissa 20-luvulla, ei tiedä mitä vapaus on”, vahvisti Waltari vuosikymmeniä myöhemmin.

Tunnollisesti hän kirjaa myös vaikutelmansa Invalidikirkosta, Napoleonin haudasta, Luxembourgin puistosta patsaineen ja leikkivine lapsineen, Notre-Damesta torneineen ja kattotasanteineen, Versailles’n rappeutuneesta loistosta, valkeasta Sacré-Coeurista aamuauringossa, uuvuttavasta vaelluksestaan Louvressa, jossa kuuluisien maalausten ohessa faaraoitten arkut maalatuin kasvoin tekevät häneen vaikutuksen. Iltaisin hän kertoo seisovansa Oopperan vieressä Grand Hôtelin sisäänkäytävän kohdalla ihaillen ihania pukuja, timantteja, Intian silkkiä, prinssien ja miljoonikkojen Pariisia. Ja lopulta aamuyöstä Hallien kujilla, pimeyden varjoissa ”jalattomia, nenättömiä ukkoja mätänevän kasvoin, vanhoja ämmiä kasvoilla tylsämielinen irvistys; pöhötyneitä, räikeästi maalattuja ilotyttöjä, jotka jokaisen ohikulkijan jälkeen huutavat mitä kauhistuttavimpia rivouksia...”

Tämä toinen Pariisi, ”Danten helvetti itse elämässä” kiehtoo kauhunovellien kirjoittajaa selvästi enemmän kuin paraatipuoli. Siellä hän pohtii mahdollikain sanoin Elämän ja Kuoleman arvoituksia, siellä hän kohtaa punaisen auringon noustessa ”iankaikkisuuden kajastuksen”.

Tuleva kirjailija pitää aikakauslehdissä työkirjaa, tekee havaintoja, jotka muokkautuvat seuraavana kesänä romaaniksi.

Napoleonin haudalla kuljeskelijan valtaa ”sanomattoman kaihoisa tunnelma”. Sarkofagin ja riekaleisten taistelulippujen kätkössä tuntui nukkuvan Ranskan suuruus. Vuotta myöhemmin Waltari tarjosi runoan

’Enkeliballadi’ Tulenkantajat-lehden näytenumeroon. Päätoimittaja Erkki Vala piti runoa keikailuna, jossa esiintyivät enkelit, kiljuvat aasit, lynkatut miehet, neekerin hiltyntynyt ruumis... ”Tuollaista kuka tahansa voi lyödä paperille viidessä minuutissa”, Vala väitti. Waltari käski päätoimittajan yrittää. Vala aloitti siltä istumalta: ”Tänä iltana lähdän Pariisiin istuttamaan porkkanoita Napoleonin haudalle...”

Waltari keuhui runoa suurenmoiseksi, se oli hänestä ensimmäinen surrealistinen runo suomen kielellä, mutta hän arveli että Vala ei poroporvarina kuitenkaan uskalla julkaista sitä. Porvari oli pahin leima, jonka Tulenkantajain piirissä voitiin lyödä. Vala julkaisi runon näkyvästi lehdessään ja voitti vedon. Runoa siteerattiin sittemmin laajasti todistuksena kuinka tulenkantajat heittäytyivät vaikka hulluiksi saadakseen reklaamia. Lehden levikki nelinkertaistui, ei ehkä pelkästään Valan runon ansiosta.

Waltari huomasi sitä paitsi paikan päällä, ettei Napoleonin haudalle voi istuttaa porkkanoita, koska sarkofagi on rakennettu suomalaisesta graniitista. Vala oli aito surrealisti.

Historia ja moderni kohtaavat Waltarin matkahavainnoissa. Voltaire ja Rousseau ”kuoleman ja kunnian yhteensitomina”, Victor Hugo ja Emile Zola samassa kammiossa, Versailles’n ammoin kuolleiden varjot pysäyttävät hänet, samassa kappaleessa amerikkalainen neitonen tanssii charlestonia sileällä parketilla.

Sacré-Coeur saa kulkijan ”sielun vavahtamaan selittämätöntä onnea”, mutta seuraavassa hetkessä häntä kutsuvat Place Pigallen räikeät vallorellaamit ja rämisevä soitto. ”Läpi ruumiin käy kuuma kohahdus.” Kirjoittaja vihjaa ja sievistelee, hän on katsovinaan sivusta raukean eksoottisia neekerityttöjä, tuntihotelliin

kiiruhtavia pareja, hän näyttää tyhjiä taskujaan kun maalattu ilotyttö lähestyy. Kaupankäynnin katutyttöjen kanssa hän ottaa hyödyllisenä kieliharjoituksena...

Hän on kehittänyt oman keimailevan tyylinsä, jolla ihastuttaa ja ärsyttää lukijoita. Pappiskokelas paheiden pääkaupungissa. Hän kokee puhdistavansa Pariisiin pahaa mainetta, mutta kuvailee samalla sen kurjuutta ja irstailua vuoroin intoa ja inhoa värisevin lausein. Taivaallinen ja maallinen rakkaus ovat täällä yhtä; kohta hän kehittää jo aiheesta filosofian laudaturkirjoitustaan.

Kotoisen kuvalehden lukijoita impressiot pyrkivät hämmentämään ja myös huvittamaan. Lisätäkseen juttujen lukuarvoa Waltari lioitteli ja maalaili kokemuksen väriäiskiiä. Kuka uskoi hänen seikkailuaan pummaritoverin kanssa hämärässä apashiluolassa, missä he joutuvat nyrkkitappeluun ja kertoja on vähällä tulla ryöstetyksi. Motiivia oli käytetty *Jumalaa paossa* -kertomuksessa ja se toistuu samanlaisena parin vuoden kuluttua Istanbulissa, matkakirjassa *Yksinäisen miehen juna*.

Kirjoittaja ei tavoittele kulttuurikritiikkiä, ei ihastele nykyaikaa eikä tutki historiaa. Hän on avoin vastaanottaja, kävelevä kamera, istuva pikari. Vuosikymmenten takaa voimme vain kaukaisesti aavistella, millainen huuma ja herätys 20-luvun Pariisi oli suljetun Suomen nuorukaisille. Tapojen vapaus, alkoholin helppo saatavuus, julkinen alastomuus olivat jo sinällään kiihdyttäviä ilmiöitä. Metropolin ympärivuorokautinen hengitys, massiiviset rakennukset, leveät bulevardit, bistrot ja yöbaarit omaksuttiin äkkiä ylenevän elämän näyttämöiksi. Juhani Aho oli avannut verhoa jo 1891 kiistellyllä teoksellaan *Yksin*, monet asuneet kaupungissa J. H. Erkosta ja Albert Edelfeltistä alkaen, monet romanssit ja taiteen

opinnot käyty, mutta tulenkantajien polvi löysi sodan kuilun reunalta Pariisiin ikään kuin uutena ja otti sen omakseen.

Eräässä suhteessa he pysyivät hyvin suomalaisina. He kulkivat yksin tai seurustelivat keskenään, omassa porukassaan, istuivatpa sitten Café Dômessa tai pikkuravintola Perroquet'ssa Notre-Damen kupeella. Suomalaisen kaveri oli tavallisesti suomalainen. Omalla turvajoukolla tehtiin tiedusteluretkiä Seinen siltojen alle tai St. Denis'n syrjäkaduille punaisten ovien taakse. Amerikkalaisten kirjailijain seurapiiri, Ernest Hemingwayn kuvailema ”liikkuva juhla”, pysyi heille etäisenä ja tuntemattomana, puhumattakaan että he olisivat solmineet kontakteja ranskalaisiin runoilijoihin. Maurice Decobra ja Paul Morand opittiin tuntemaan kirjoistaan.

Pariisissa oleskeli näihin aikoihin 40 000 amerikkalaista halpojen elinkustannusten ja risteilevien virikkeiden houkuttelemina, joukossa suuri määrä kirjailijoita ja taiteilijoita. Sylvia Beach oli julkaissut James Joycen *Odyseuksen* 1922, se oli virallisesti vaiettu sensaatio, josta suomalaiset eivät tienneet. Gertrude Steinin salongissa kohtasivat Joycen ja Hemingwayn lisäksi F. Scott Fitzgerald, Ezra Pound, Anaïs Nin, vähän myöhemmin Henry Miller. Näihin piireihin eivät suomalaiset yrittäneetkään työntyä. Nousevat tähdet olivat vielä suhteellisen tuntemattomia, heitä ei tunnisteta edes Dômessa tai Rotondessa. Maailmanmies Paavolainenkin oli ikuinen sivullinen, joka etsi nykyaikaa kirjoista, kabareteista, lehtileikkeistä, elokuvista, reklaameista. Ulkomaisen kirjailijoiden kohtauspaikka, kirjakauppa Shakespeare and Company, pysyi suomalaisille vieraana eikä esiinny Paavolaisen tai Waltarin kierroksilla kertaakaan. Heissä ei ollut jonkun Wettehovi-Aspan tai

Ville Vallgrenin rehevää helppoutta kosmopoliittisiin ihmissuhteisiin. He olivat nuoria, epävarmoja ja kieletaitokin oli vasta kehitteillä. Heille riitti yltäkyllin kaikki se, minkä saattoi ympärillään omin silmin nähdä, omin aistein haistaa ja maistaa ja kirjoista lukea ja lisää omasta päästä kirjoittaa. ♦

PANU RAJALA

Kirjailija Panu Rajala on vieraana Club Lyon-illassa Ravintola Lyonissa helmikuussa 2009.

WSOY:n kuva-arkisto

Tarinoiden paluu

Vuime huhtikuussa julkistettiin Avain-kustantajien toimesta essee-kokoelma ranskalaisesta nykykirjallisuudesta. Tämän teoksen ovat koonneet Päivi Kosonen, Hanna Meretoja ja Päivi Mäkirinta, kaikki Turun Yliopiston kirjallisuuden tutkijoita. Itse esseistit ovat kirjailijoita, kääntäjiä ja tutkijoita.

Kirjan nimi ”Tarinoiden paluu” on tekijöiden mukaan viite siitä, että kokeellisen kirjallisuuden valtakauden jälkeen aidot tarinat ovat 1970–80 luvulta lähtien taas nousseet Ranskassa keskeiseksi ilmaisumuodoksi. Toisaalta teoksen kokoojat haluavat lukijan mietiskelevän mitä ranskalainen kirjallisuus oikein merkitsee Suomessa, jossa angloamerikkalaisella kulttuurilla tuntuu olevan aina vain painavampi asema.

Kokoelmassa esitellään yhteensä 24 ranskalaista nykykirjailijaa. Keskitytään 1970-luvun jälkeiseen ranskalaiseen kirjallisuuteen. Muutama kolmekymppinen on päässyt mukaan, kuten ”Pane mua” elokuvan tunnetuksi tekemä Virginie Despentes, 1999 ensimmäisen kirjansa julkaissut Anna Gavalda tai media-kirjailija Frédéric Beigbeder. Näiden uusien, meillä ehkä tuntemattomien lisäksi tarjotaan uusia näkökulmia jo asemansa vakiinnuttaneisiin kirjailijoihin (Marguerite Duras, Michel Tournier, Le Clézio, Nathalie Sarraute). Henkilökohtaisesti olisin kaivannut suosikkini Andrei Makinen esittelyä. Ei kai hän ollut jäänyt pois sen takia, että on syntynyt venäläinen?

Liisa Steinby valottaa tätä eiranskalaissyntyisyyttä esseessään tsekkiläissyntyisestä Milan Kunderasta. Osmo Pekonen kertoo Beirutissa syntyneen Amin Maaloufin töistä. Pekosella on ollut mahdollisuus tavata tämä kirjailija henkilökohtaisesti. Ensimmäinen suomennos on

Tarinoiden paluu-teoksen kirjoittajat Päivi Kosonen (vas.), Hanna Meretoja ja Päivi Mäkirinta.

tulossa lähiaikoina. Samoin Alain Robbe-Grilletistä kirjoittava kirjallisuustutkija Martti-Tapio Kuuskoski voi kertoa henkilökohtaisista tapaamisista tämän nk. uuden romaanin isän ja elokuvan tekijän kanssa.

Turun Cerclen entinen puheenjohtaja Marjut Johanssonin esseen kohteena on martiniquelainen Raphaël Confiant, joka kirjoitti alussa kreolinkielisiä romaaneja ja siirtyi 1988 kirjoittamaan ranskaksi. Marjut tekee esseessään mielenkiintoisen selvityksen frankofonisen ja ranskalaisen kirjallisuuden erosta. Ohimennen selvitetään myös négritude-liikkeen käsitettä.

Listaan frankofonisista kirjailijoista olisin vielä ottanut marokkolais-taustaisen Tahar Ben Jellounin, jolta

on suomennettu jopa 12 kirjaa. Hänen teoksistaan saa aidon kuvauksen nykypäivän Marokosta. Suosittelemme vaikkapa matkaoppaaksi.

Huomattavaa on, että melkein kaikkien esitelyjen teosten käännökset löytyvät paikallisesta kirjastosta. Olenkin nyt eläkeläisenä ryhtynyt tutustumaan järjestelmällisesti tämän oppaan avulla Ranskan nykykirjallisuuteen sen sijaan että seikkailisin summan mutikassa kirjaston hyllyillä. ♦

Vihje Cerclen jäsenille: Turussa toimii ranskalaisen kirjallisuuden lukupiiri. Yhteystiedot:

paivi.makirinta@kirjasafari.net

MATTI PÖSÖ

Cercle français de Turku

Suomalaisten Ranska – Kaunis tuntematon

Louis Clerc, Kristina Ranki

Ajatus Kirjat, maaliskuu 2008

Suomalaisilla on monella tapaa erityissuhde Ranskaan. Taiteilijamme Edelfeltistä lähtien ovat vaeltaneet sinne, demokratiamme juontaa Ranskan vallankumoukseen ja myös vahvan presidentin rooli on ranskalaisvaikutteinen. Unelmoimme talosta Ranskan maaseudulla, konjakkitilasta, jossa voisi viettää lokoisia eläkepäiviä. Mielikuvamme eivät tosin aina vastaa todellisuutta, eivät hyvässä eikä pahassa. Ranskan kuva Suomessa jää usein ennakkoluulojen tasolle. Louis Clercin ja Kristina Rankin toimittama Suomalaisten Ranska – Kaunis tuntematon antaa lukuisten asiantuntijoiden ja tutkijoiden suulla runsaan ja monipuolisen kuvan suomalaisten suhteesta Ranskaan.

Märtha Norrback kirjoittaa Xavier Marmier'n ja Aurora Karamzinin suhteesta ranskalaisuuteen, Gwenaëlle Bauvois Edelfeltistä ja suomalaisista taiteilijoista Ranskassa vuosisadanvaihteessa, Kristina Ranki frankofiiliasta suomalaisen patriotismin silmissä, Matti Klinge Tilsitin lahjasta, Anna Salonen Alma Söderhjelmistä ja Ranskan vallankumouksesta, Kalervo Hovi historioitsijoiden Ranskasta 1960-90-luvuilla, Vesa Vares Ranskasta ja suomalaisesta oikeistosta 1920-luvulla, Elina Seppälä Jean-Louis Perret'stä sekä Helsingistä ja Ranskasta, Louis Clerc suomalaisten diplomaattien suhteesta Ranskaan, esimerkkinään Carl Enckell ja Harri Holma, Henrik Tala suomalaisten upseerien Ranska-suhteesta, Fred Dervin ranskalaisten ja suomalaisten ennakkoluulojen ilmaisusta internet-foorumeissa ja Tuomo Melasuo Ranskan siirtomaiden sodista Suomesta nähtynä.

Fredric Cleve on poissa

Professori Fredric Cleve oli Kaarinan-Piikkiön Suomi-Ranska seura ry:n perustajajäsen. Seura sai alkunsa Kaarinan-Piikkiön kansalaisopiston ranskan kielen oppitunneilta, kun tämä ryhmä, Fredric Cleve mukaan lukien, perusti opettajansa johdolla Kaarinan-Piikkiön Suomi-Ranska seura ry:n vuonna 1996. Fredric Cleve toimi ensin seuran varapuheenjohtajana ja vuonna 2001 hänet valittiin puheenjohtajaksi, jossa tehtävässä hän toimi aina vuoteen 2008 saakka. Fredric Cleve oli myös Suomi-Ranska yhdistysten liiton hallituksen jäsen vuodesta 2007.

Fredric Cleve on ollut asiantunteva ja innostava ranskan kielen ja Ranskan kulttuurin tuntemuksen edistäjä ja hän ylläpiti ja kehitti myös omaa ranskan kielen taitoaan jatkuvasti opiskellen yhdessä tutun ryhmän kanssa.

Kiitämme Fredriciä hänen lämpimästä ystävydestään. On ollut kunnia saada tuntea hänet, työskennellä hänen kanssaan ja olla hänen ystävänsä.

Fredric Cleven siunaustilaisuus 13.9.2008 keskiaikaisessa Kemiön kirkossa oli kaunis, arvokas ja mieleenpainuva messu. Liturgian ja siunauksen toimitti emeritus arkkipiispa John Vikström. Kaarinan-Piikkiön Suomi-Ranska seurasta läsnä olivat Ritva Valtonen, Sirkka-Liisa Nummelin ja Hannu Laakso.

Jäämme kaipaamaan arvostamaamme pitkäaikaista puheenjohtajaamme ja muistamme häntä kiitollisuudella ja lämmöllä.

KAARINAN-PIIKKIÖN SUOMI-RANSKA SEURA RY

Linnaretki Loiren Laaksoon

Cher-joen ylitse kurottuva ”kuuden naisen linna” Chenonceaux. Kuva: Simo Töyrä.

Muistoja jäsenmatkalta 10.6.–16.6.2008

*”Meille tuli Linnareissu”, muuten aivan vapaaehtoinen ja kaikin puolin mukava!
- ”Vartijoina” toimivat taitava matkanjohtajamme Liisa Peake apunaan hieno
oppaamme Tuula Turakainen ja bussin ratissa tarkeka madame Sylvie.*

Lähtöpäivänä tiistaina lensimme Helsingistä Pariisiin sinivalkoisin siivin. Tuula ja Sylvie olivat bussin kanssa meitä jo lentokentällä vastassa, ja melkoisen liikenteen keskeltä Sylvie vei meidät perille ensimmäiseen kohteeseemme, Loiren laakson linnoista kaikkein valtavimpaan **Chambordin** linnaan. Erityistä olivat Leonardo da Vincin, kuuluisan yleisneron, suunnittelemat portaat, joita tutkiskelimme ylös- ja alaspäin.

Kaikista linnoista olisi monen kirjoitusarkin verran historiallista kertomista, mutta tähän tämä tarina ei ryhdy.

Ajoimme Loiren rantaa ja totesimme vedenpinnan olevan ehkä pari metriä korkeammalla kuin se normaalisti olisi. Kuljettajamme kertoi lisäksi, että juuri ajamaamme tietä oli nostettu parisen metriä tuomalla suuria määriä maata tien pohjaksi. Tällä oli aikaansaatu tulvaveden pääsy tien vieressä oleville peltoalueille. Itse Loire-joki on risteilyille kelpaamaton, koska joki on matala ja siinä on paljon eri suuntiin liikkuvia hiekkasärkkiä. Saavuimme 1500-luvulla kuninkaiden suosimaan **Blois**’n kaupunkiin, jossa vierailimme aivan ydinkeskustassa sijaitsevassa renessanssilinnassa.

Sieltä siirryimme hotelliin, jonka ravintolassa nautimme yhteisen tutustumis-illallisen. Ravintolasta oli hyvä näkymä Loire-joelle.

Keskiviikko-aamuna aloitimme kierroksen varsin pienestä **Beau-regardin** linnasta, jossa tutustuimme monikymmenpäiseen muotokuva-galleriaan. Ilma oli erinomainen ja suuressa, hyvin hoidetussa puistossa oli miellyttävä kävellä. Sisällä ihailimme moneen pystyriiviin ripustettuja tauluja, joista eräät varmasti esittivät linnassa juuri tälläkin hetkellä asuvien henkilöiden esivanhempia.

Sylvie kuljetti meidät **Chevernyn** linnan luokse. Ihastelimme kaunista ja tasapainoista rakennusta, josta henkii rauhallisuus ja jonka laajassa puistossa oli mukava kulkea. Sisältä linna oli myös viehättävä ja asuttu. Suuret ajokoirat pitivät melkoista meteliä omassa, suuressa aitauksessaan.

Loire-joen pohjoispuolelta tulimme sillan yli bussillamme Ambois'n kaupunkiin, jonka silhuettiin piirtyi linna, **Château Royale**. Koska iltapäivä oli jo melko pitkällä, vain harva meistä taisi kiivetä miltei pystysuoraan ylös linnan. Meitä oli useampi ryhmä alhaalla nauttimassa virvokkeita Rue Victor Hugon varrella olevassa kahvilassa. Bussi oli pysäköity joen varteen. Siispä kävelimme takaisin bussillemme ja jatkoimme matkaa. Tulimme kuuluisan pikkulinnaan **Le Clos Lucé**. Taas tuli vastaan Leonardo da Vinci eli suuri nero, joka oli kenties tässä pikku linnassa keksinyt ja toteuttanut suuren joukon käänteentekeviä keksintöjään. Näistä oli kellarissa pienoismallit nähtävissä, jotka IBM oli kustantanut

Seuraavat neljä yötä vietimme **Toursin** kaupungin keskustassa sijaitsevassa hotellissa ja teimme sieltä käsin tutustumismatkoja lähistöllä sijaitseviin linnoihin.

Ehkä kaikkein mielenkiintoisin ja kiehtovin tämän matkan linnoista oli **Chenonceaux**, joka on rakennettu Cher-joen päälle – ainakin osittain. Tätä linnaa kutsutaan myös ”kuuden naisen linnaksi”, jota siis on hallinnut kuusi valtiatarta. Tutkimme mahtavan rakennuksen kellarista alkaen. Ihastelimme suurta salia, jonka toisesta päästä oli käynti joen yli. Tämä suuri sali oli sodan aikana sotasairaala. Linnan ympäristö kaikkine lisärakennuksineen ja suurine puutarhoineen tekee siitä erittäin miellyttävän.

Tältä alueelta eli Loiren laaksosta saadaan monia hienoja viinejä myös meille Suomeen. Kuohuviini eli pe-

rinteisellä Champagne-menetelmällä valmistettu ”Monmousseau Crémant de Loire” sekä ”Vouvray Tête de Cuvée Brut” ovat kaksi hienoa kuohuviiniä Alkon luettelossa juuri täältä, missä kävimme näihin tutustumassa ja maistelemassa iltapäivällä. Molemmissa paikoissa kierreltiin ensin oppaan kanssa luolissa. - Kauppajakin hierottiin; yksi ja toinen taisi löytää mieleisensä matkamuiston, jonka nauttiminen siirtyi jonnekin tulevaisuuteen.

Kukaan meistä ei edes hiiskahtanut siitä, että tänään oli perjantai ja kolmastoista päivä. Hyvillä mielin nousimme bussiin ja lähdimme kohti kuninkaallista **Langeaisin** linnaa Loire-joen pohjoisrannalla, samannimisessä kylässä. Itse linna on myöhäis-keskiajalta ja kenties hiukan karumpi kuin useimmat muut linnat.

Puolenpäivän aikaan suunnistimme sitten aivan uuteen kohteeseen Fontevraud'n luostariin, jota ympäröi samanniminen, monipolvinen suurmaatila. **Fontevraud** oli Euroopan suurin luostarikaupunki jo perustamisvuotenaan 1101. Luostarin kirkon lattialla makaa neljä luonnollisen ihmisen kokoista ja näköistä hahmoa, entisiä luostarin valtiaita ja heidän puolisoitaan. Luostarin keittiössä tiirailimme yöspäin merkittäviä savupiippuja, joita keittiöön oli rakennettu 12 kpl. Tänä aikana meidän autonkuljettajamme Sylvie kävi tilaamassa läheisestä pikku ravintolasta kaikille meille makoisan lounaan viineineen.

Iltapäivällä siirryimme vielä enemmän maalaismaisemaan, kun lähdimme katsomaan vuohenjuuston valmistusta.

Tummia, melko isoja vuohia näimme useita kymmeniä. Tietenkin saimme maistaa muutamia juustoja viinilasillisen kera. Aika moni meistä taisi ostaa jotain kotiin vietävää.

Lauantaiamuna suunnistimme **Villandryn** linnaan, joka on luultavasti kaikkein viehättävin Loire-joen linnoista. Sen suosiota lisää ympärille levittäytyvä aivan suurenmoinen puutarha. Geometriset puiden, pensaiden, kukka- ja keittiökasvipenkien muodot olivat varmasti jo aikojen alusta linnaa asuttaneiden mieltymysten mukaisia.

Kävellessämme linja-autolta **Ussén** linnaa kohti, tulimme valtaviin, Libanonin setripuiden juurelle. Niitä oli kaksi, joista isomman puun juuren ympärystä maan pinnassa oli arviolta neljä metriä. Kävimme myös sisällä itse linnassa, joka oli inspiroinut satukirjailija Charles Perrault'a sijoittamaan Prinsessa Ruusunen tapahtumat tämän jyrkän ja sokkeloisen linnan uumeniin. Sadun tapahtumat olivat vieläkin nähtävissä linnan huoneissa: yhdessä prinsessa Ruususta pisti sormeen värttinän neula, toisessa esiintyivät haltiattaret ja kolmannessa prinssi oli tytön vanhempien seurassa.

Vielä illansuussa muutamat meistä kävivät **Chinonin** linnan tornissa maisemia ihailemassa. Hieno nähtävyys oli myös erääseen siipeen sijoitettu Jeanne d'Arcin elämästä kertova museo. Linna on suurten korjausten

Syvälle maan uumeniin ulottuvan Rochemenierin troglodytiikkikylän asumuston sisäänkäynti. Kuva: Simo Töyrä.

alaisena, joiden tuloksista saavat sitten tulevat sukupolvet nauttia

Sunnuntaina oli ohjelmassa tutustuminen herkkusienten ja osterivinokkaiden viljelyyn. Syvällä vuoren uumenissa oppaanamme oli monien tunnelien ja sieniviljelmien suvereeni hallitsija, tyylikäs sveitsitär. Saimme kuulla yhtä ja toista hauskaa kerrottavaa sienten maailmasta.

Rochemenierin troglodytiikkikylä oli matkamme varmasti erikoislaatuisin elämys. Kun kauniit linnat on rakennettu vuosisatojen kuluessa ylöspäin, nämä asunnot on kaivettu maan sisään. Eikä vain asunnot, vaan muutkin tilat kuten leipomo, varasto, kappeli, eläinsuojat yms. Siellä asuneille ei kyllä voinut tulla suljetun paikan kammoa, kun ympärillä oli vain maata ja kiveä.

Apocalypso-seinävaate koostuu 70 kuvasta ja se on 100 metriä pitkä ja 4½ metriä leveä ”tapisserie” 1300-luvulta **Angers**’in linnan suuressa, vain tätä tarkoitusta varten rakennetussa salissa. Hämärä valaistus turvaa vaatteen värien säilymisen. Asettauduimme hotelliin ja myöhemmin siirryimme yhteiselle päättäjaisälliselle Le Grand Jardin-ravintolaan nauttimaan toistemme seurasta ja syömään vihreää parsaa, ankkua ja Crème Bruléetä.

Tämän kirjoittaja hankki kahdeksastatoista Loiren linnasta peräisin olevan, 131 ruokareseptiä käsittävän kirjan, jossa kerrotaan myös mielenkiintoisia yksityiskohtia kunkin linnan omistajista. Vain yhden linnan omistaja on Ranskan valtio, yksi kuuluu Fondation Saint-Louis’lle ja loput

ovat perheiden tai yksityishenkilöiden omistuksessa! Eräät reseptit antavat kuvan ajoista, jolloin keittiöhenkilökuntaa oli hyvin runsaasti.

Viimeisenä retkipäivänä koimme jännittäviä hetkiä, sillä Ranskan kuorma- ja linja-autonkuljettajat olivat antaneet lakkovaroituksen. Huristellessamme kohti Pariisia oli tiesulkujen pystytys täydessä vauhdissa. Kuljettajamme hyvien neuvotte-lutaitojen ansiosta paluumatka taittui kommelluksitta ja piipahdimme vielä ihastelemassa Chartresin katedraalia. Sieltä ajoimme edelleen Pariisin lentokentälle, josta Finnair toi meidät iltamyöhällä Helsinkiin. ♦

RAINER FOCK

KIEKURA – Valtakunnallinen ranskan opetuksen kehittämishanke

Syksyllä 2007 käynnistyi kolmivuotinen ranskan opetuksen kehittämishanke, KIEKURA (KIELI-KULTTUURI-RANSKA). Hankkeen tarkoituksena on kehittää ja tukea ranskan kielen opetusta ja opiskelua Suomessa sekä korostaa monipuolisen kielitaidon ja kulttuurien tuntemuksen merkitystä. KIEKURA tukee yhdessä muiden kansallisten kansainvälisyys-hankkeiden kanssa peruskoulujen ja lukioiden kansainvälistymistä. Hankkeen rahoittajina ja yhteistyökumppaneina ovat Opetushallitus, Espoon kaupunki sekä Ranskan kulttuurikeskus. Suomen ranskanopettajain yhdistys ry on hankkeen virallinen yhteistyökumppani.

Kielitarjonnan yksipuolistumisesta johtuen KIEKURA -hankkeella on nyt selvä tilaus maassamme. Ranskan opetusta pyritään tukemaan tarjoamalla ranskan opettajille ajanmukaista ja opettajien tarpeita vastaavaa koulutusta. Verkostoitumalla eri ranskan kielen ja kulttuurin kanssa toimivien sidosryhmien kanssa suunnitellaan erilaisia koulutustilaisuuksia ja seminaareja opettajille sekä opetuksen järjestäjille. Hankkeesta

tiedotetaan myös oppilaille ja heidän vanhemmilleen. KIEKURAn tavoitteena on innostaa peruskoululaisia ja lukiolaisia opiskelemaan ranskaa. Tämän lisäksi halutaan korostaa pitkäjänteisen kielen opiskelun ja elinikäisen oppimisen merkitystä. Hankkeella pyritään vaikuttamaan koulutuksen järjestäjiin, päättäjiin ja yhteiskuntaelämän eri alojen vaikuttajiin levittämällä tietoa ranskan kielen opiskelun ja kielellisen monimuotoisuuden hyödyistä. KIEKURAn kautta lisätään myös ranskan kielen vaikuttavuutta eri tahoilla.

Lukuvuosi 2007–2008 oli hankkeen ns. pilotointivuosi, jolloin KIEKURAA esiteltiin eri koulutustilaisuuksissa ja seminaareissa. Keväällä 2008 järjestettiin useita koulutustilaisuuksia ranskan opettajille. KIEKURA – hanke lanseerattiin juhlavasti viime maaliskuussa frankofoniamessujen yhteydessä Vuotalossa, Helsingin Vuosaaressa.

Lukuvuonna 2008–2009 verkostoitumista laajennetaan yli kuntarajojen. Muiden kansainvälisten verkostohankkeiden koordinaattoreiden kanssa järjestetään tapaamisia, jotta voidaan vertailla eri kieli- ja kult-

tuurihankkeista saatuja kokemuksia. Tällä hetkellä on valmisteilla ranskan kielen ja kulttuurin opiskeluun motivoiva esite, jota on tarkoitus jakaa kielten valintatilaisuuksissa. Kevätlukukaudella 2009 KIEKURA järjestää saksan ja venäjän kieli- ja kulttuurihankkeiden kanssa elokuvatemppauksia eri puolilla Suomea. Toisen ja kolmannen toimintavuoden aikana hanketta kehitetään edelleen ja sen toimintamalleja tarkennetaan ensimmäisen toimintavuoden aikana tehtyjen arviointien ja saadun palautteen pohjalta. Yhteistyötä muiden kuntien sekä eri yhteistyötahojen kanssa tiivistetään ja koulutustoimintaa jatketaan. Syksyllä 2008 KIEKURA saa omat Internet – sivunsa (www.kiekura.fi). ♦

Tapaamisiin KIEKURAn merkeissä!

TIINA PRIMIETTA

*KIEKURA – hankkeen koordinaattori
tiina.primietta@espoo.opit.fi*

Bouffe ry - akateemista ainejärjestötoimintaa

Bouffe ry on Helsingin yliopiston ranskalaisen filologian opiskelijoiden ainejärjestö, joka tuo oman ranskalaisen vivahduksensa yliopistomaailmaan. Järjestön päätehtäviä ovat jäseniensä etujen valvominen yliopistossa sekä erilaisten tapahtumien järjestäminen niin omien kuin muidenkin ainejärjestöjen opiskelijoiden kanssa.

Joka vuosi kolmisenkymmentä uutta opiskelijaa aloittaa Helsingin yliopistossa ranskalaisen filologian opintojen parissa. Uudet opiskelijat otetaan ainejärjestön huomaan jo heti yliopistoon hyväksymisestä lähtien. Tästä ja ylipäänsä fuksitoiminnasta vastaavat tuutorit, vanhemmat opiskelijat, jotka tutustuttavat aloittajat niin yliopistomaailmaan kuin sen seuraelämäänkin. Syksyn alussa järjestetään yhteistyössä muiden romanisten kielten ainejärjestöjen kanssa leikkimieliset fuksiaiset, joissa joukkuehenkeä korostavien tehtävien muodossa tutustutaan niin muihin fukseihin kuin vanhempiinkin opiskelijoihin.

Bouffeen toiminnan taustalla toimii järjestön jäsenistä valittu hallitus, joka muiden aktiivien kanssa kokoontuu kuukausittain päättämään sekä Bouffeen omasta tulevasta toiminnasta että osallistumisesta ainejärjestöjen väliseen sekä tiedekunnankin järjestämään toimintaan. Erityisen suosittu vapaa-ajanviettomuoto on sitseiksi kutsutut pöytäjuhlat, joissa bouffelaiset ranskalaisittain nauttivat ruokaa ja viiniä laulun ja seurustelun siivittäminä.

Koska kulttuurimaailma on täynnä ranskalaisia helmiä, Bouffe sivittää opiskelijoitaan myös järjestämällä muun muassa teatterivierailuja ja elokuvissa käyntejä. Ainejärjestön piirissä jokainen voi esittää mielenkiintoisia tutustumiskohteita ja ideoita, joita yhteisvoimin suunnitellaan ja toteutetaan.

Akateemisten kieltenopiskelijoiden edustajana Bouffeen tärkeä tehtävä on myös luoda kontakteja muihin ranskankielisiin ihmisiin. Perinteeksi onkin muodostunut *soirée francophone* -niminen illanvietto, joka tarjoaa mahdollisuuden kansallisuusrajat ylittäviin kohtaaisiin leppoisin tunnelman ja ranskan kielen äärellä.

Erityisesti vappuna bouffelaisen voi tunnistaa kaupungilla huomiota herättävistä opiskelijahaalareistaan. Haalareiden hankkiminen järjestetään vuosittain yhteistyössä es-

panjalaisen ja italialaisen filologian opiskelijoiden kanssa. Haalareita koristavat sponsoreiden logot, joista Suomi-Ranska yhdistysten liiton logo komeilee lukuvuoden 2007–2008 haalareiden oikeassa olkavarressa. Bouffeen haalarit edustavat erityisen näkyvästi ranskalaisuutta, sillä ne erottuvat trikolori-väriyksellään helposti koko yliopiston opiskelijoiden kirjosta. ♦

HELI LINDBERG

Bouffelaisia vappuhaalareissa vasemmalta oikealle: Ruut Vedenpää, Maria Coco ja Heli Lindberg.

Rättisitikkaväki juhli Senaatintorilla

Ranskalaisen autolegendan Citroën 2CV:n 60-vuotissyntymäpäivää juhlistettiin lauantaina 27.9. Helsingissä rättärikansan kokoontumisajolla.

Harrastajat kokoontuivat puolenpäivän aikaan Helsingin keskusta, josta autot suuntasivat kulkuena kohti Vantaata. ”Autoja tuli torin täydeltä, ainakin 250”, arvioi Suomen 2CV-killan puheenjohtaja Osmo Aulamo. Hän oli matkassa kermanvärisellä harvinaisuudella, eli 1970-luvulla tehdyn korotetun korimallin sitikalla. Niitä on olemassa enää muutamia. ”Yhden toisen samanlaisen auton tiedän olevan olemassa ulkomailla, mutta muuten tämä on tyystin maailmasta kadonnut.”

Kuusikymppisiään viettävä Citroën 2CV – malli esiteltiin ensimmäisen kerran lokakuussa 1948 Pariisin autonäyttelyssä. (HS 28.9.2008).

Haluan liittyä
Suomi-Ranska yhdistysten liiton henkilöjäseneksi

Nimi	Henkilötunnus
Lähiosoite	Postinumero ja -toimipaikka
Puhelin	Matkapuhelin
Sähköpostiosoite	
Jäsenmaksuni on (merkitse rasti oikeaan vaihtoehtoon):	
☐ 22 eur/vuosi, ns. ”normaalijäsen”	
☐ 15 eur/vuosi, koska olen liiton jäsenyhdistyksen jäsen eli ns. ”päällekkäisjäsen”	
☐ 13 eur/vuosi, koska olen opiskelija tai koululainen	
Haluan tietoa liiton toiminnasta sähköpostitse: kyllä ☐ ei ☐	
Liiton henkilöjäseneksi voi myös liittyä osoitteessa: www.suomi-ranska.com . Jäsenet Huom! Mikäli haluat tietoa liiton toiminnasta sähköpostitse, lähetä osoitteesi; sryl@suomi-ranska.com .	

- Leikkaa irti ja postita, postimaksu on maksettu. -

BAR & CAFE

SUOMI-RANSKA YHDISTYSTEN LIITTO
FINLAND-FRANKRIKE FÖRENINGARNAS FÖRBUND
FÉDÉRATION DES ASSOCIATIONS FRANCO-FINLANDAISES

Raumantie 4, 00350 Helsinki, Finlande
tél. 358-9-561 1411, fax 358-9-561 1415
sryl@suomi-ranska.com <http://www.suomi-ranska.com>

Vastaanottaja
maksaa
postimaksun

**SUOMI-RANSKA
YHDISTYSTEN LIITTO**

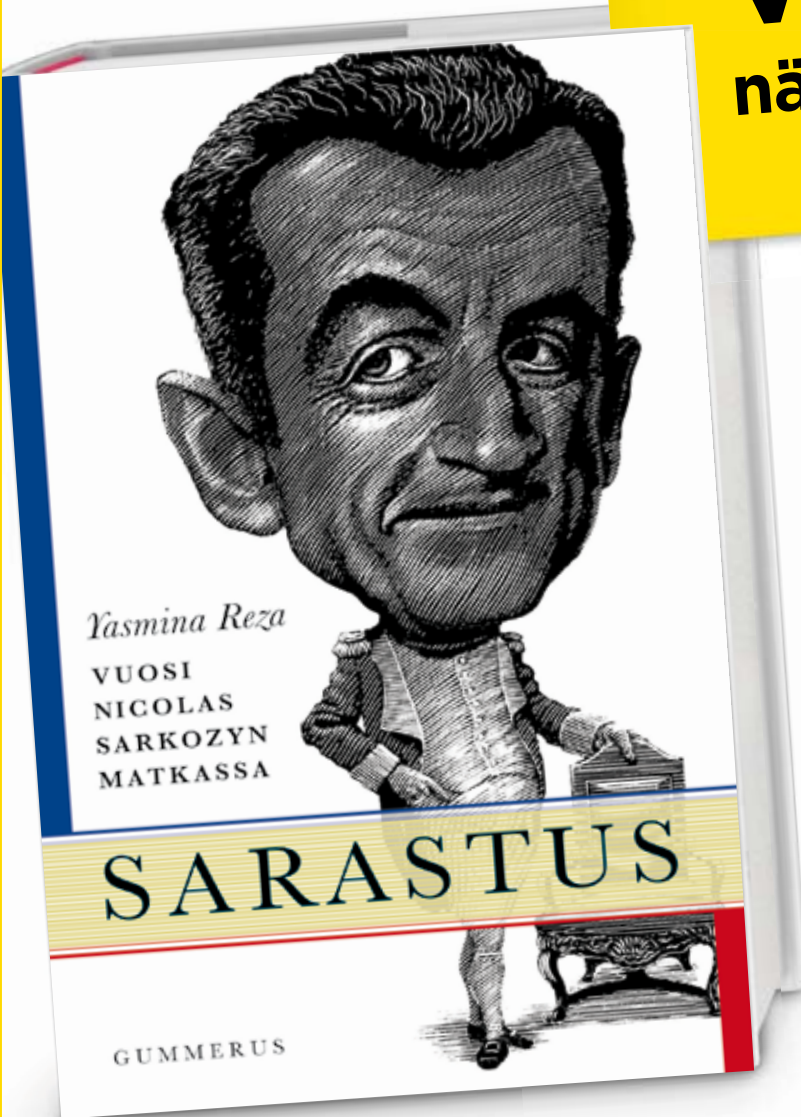
Tunnus 5015991

00003 Vastauslähetys

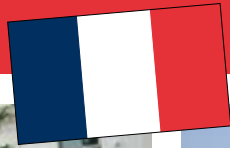

Vallan näyttämöltä

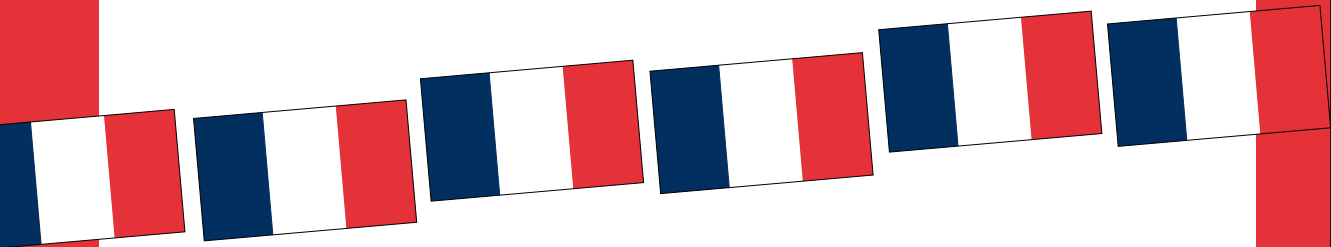

Yasmina Reza
**SARASTUS -
VUOSI NICOLAS
SARKOZYN MATKASSA**

Vasemmistolainen näytelmäkirjailija sai ainoana ulkopuolisena henkilönä seurata oikeistolaisen sisäministerin Nicolas Sarkozyn matkaa kohti presidenttiyttä. Syntyi romaani ajasta, vallanhimosta ja suuresta näytelmästä nimeltä politiikka. Suomenos Lotta Toivanen.

RANSKAN RIVIERA

KIINTEISTÖNVÄLITYS

Yksiöistä arvokiinteistöihin

LAKIASIAT

Armi FORNARI

Ranskan Oikeustieteen kandidaatti

puh. +33.6.62.46.35.83

www.europagence.com

Rahatarvoisia ideoita.

www.aktia.fi

Yhdessä paljon hauskemmin

Monet asiat muuttuvat hauskemmiksi yhdessä.
Raha-asiat jopa mielenkiintoisiksi. Tule käymään.

Aktia Lauttasaari
Lauttasaarentie 39
00200 Helsinki
puh.010 247 6770

Aktia Munkkiniemi
Munkkiniemen puistotie 3
00330 Helsinki
puh..010 247 6750

Aktia Munkkivuori
Raumantie 1
00350 Helsinki
puh.010 247 6730

Aktia Töölöntori
Sandelsinkatu 6
00260 Helsinki
puh.010 247 6640

Aktia Kannelmäki
Kantelettarentie 1
00420 Helsinki
puh.010 247 6780

Aktia Etelä-Haaga
Kauppalantie 15
00320 Helsinki
puh.010 247 6760

Aktia

10 HYVÄÄ SYYTÄ OPISKELLA RANSKAA

Suomen Ranskanopettajain yhdistyksen ja Ranskan kulttuurikeskuksen yhteinen lista ranskan kielen opiskelun syistä:

1. Ranskaa puhutaan ympäri maailmaa

Yli 200 miljoonaa ihmistä puhuu ranskaa viidessä maanosassa. Ranskankielinen maailma, frankofonia, kattaa 68 maata, ja ranska on englannin jälkeen toiseksi eniten opiskeltu vieras kieli. Ranskalla on laajin kulttuurilaitosten verkosto ulkomailla, joissa annetaan ranskan kursseja yli 750 000 ihmiselle.

2. Ranskan kieli tuo töitä

Ranskan kielen taito avaa ovia yrityksiin kaikkialla maailmassa ja kaikissa ranskankielisissä maissa (Ranska, Kanada, Sveitsi, Belgia ja monissa Afrikan maissa). Ranska on tärkeä maailmantaloudessa, se on viidenneksi suurin kauppamahti ja Ranskaan sijoitetaan ulkomaisia investointeja kolmanneksi eniten maailmassa.

3. Kulttuurin kieli

Ranska on kulinariamin, muodin, teatterin, visuaalisen taiteen, tanssin, urheilun ja arkkitehtuurin kansainvälinen kieli. Ranskankielentaitoinen voi lukea alkukielellä kirjallisuuden klassikoita ja muita tekstejä: Victor Hugo, Molière, Léopold Sédar Senghor, Jean-Paul Sartre, Edith Piaf, Youssou N'Dour, Céline Dion...

4. Matkailun kieli

Ranskaan tulee eniten matkailijoita maailmassa, yli 70 miljoonaa vierailijaa vuodessa. Matkailu Pariisissa ja kaikissa Ranskan maakunnissa on paljon kiintoisampaa, jos osaa ranskaa! Ranskan taito on hyödyllistä myös Afrikassa, Sveitsissä, Kanadassa, Monacossa, Seychelleillä...

5. Kieli jonka avulla oppii muita kieliä

Ranskan osaaminen auttaa oppimaan muita kieliä, erityisesti romanisia kieliä (espanja, italia, portugali, romanian), mutta myös englantia koska 50 % englannin sanastosta on peräisin ranskasta.

6. Opinnot ranskalaisessa yliopistossa

Ranskan kielen taito helpottaa opintoja arvostetuissa ranskalaisissa yliopistoissa sekä teknillisissä- ja kaupparkeakouluissa, jotka on luokiteltu maailman parhaimpien joukkoon Euroopassa ja koko maailmassa. Ranskaa puhuvat opiskelijat voivat hakea Ranskan valtion apurahoja.

7. Kansainvälisten suhteiden kieli

Ranska on YK:n, Euroopan unionin, Unescon, Naton, Kansainvälisen olympiakomitean, Kansainvälisen Punaisen Ristin ja monien kansainvälisten organisaatioiden työkieli sekä virallinen kieli. Euroopan unionin toimielimet sijaitsevat kolmessa ranskankielisessä kaupungissa, Strasbourg, Bryssel ja Luxemburg.

8. Maailmaa avartava kieli

Ranska on Internetin kolmanneksi käytetyin kieli. Ranskan osaaminen antaa toisen näkökulman maailmaan, voit kommunikoida kaikkien maanosien ranskankielentaitoisten kanssa ja seurata suuria kansainvälisiä ranskankielisiä medioita: TV5 Monde, France 24, Radio France Internationale.

9. Ranskaa on mukava opiskella

Ranskaa on helppo oppia. Sekä aikuisille että lapsille on olemassa monia erilaisia metodeja kielen hauskaan opiskeluun. Tason, jolla tulee toimeen jokapäiväisissä tilanteissa, saavuttaa nopeasti (taso B1).

10. Rakkauden ja älyn kieli

On ilo opiskella kaunista, rikasta ja melodista kieltä, jota kutsutaan usein rakkauden kieleksi. Ranska on myös analyyttinen, ajatusta strukturoiva kieli, joka kehittää kriittistä ajattelua. Tästä on hyötyä keskusteluissa ja neuvotteluissa.

